

[Miljøministeren.]

typer efter lovforslaget erstattes af én plantype — benævnt lokalplanen — således at man i fremtiden kun behøver at arbejde med ét sæt tilvejebringelsesregler og ét sæt retsvirkninger.

Endelig vil den foreslåede decentralisering betyde en væsentlig forenkling af planlægningsprocessen. Ved lovforslaget foreslås indført en ordning, hvorefter den nye plantype — lokalplanen — som hovedregel ikke efter kommunalbestyrelsens vedtagelse skal godkendes af nogen anden myndighed. Denne vidtgående nyordning modificeres kun af nogle særlige overgangsbestemmelser og nogle bestemmelser, der tager sigte på helt specielle konfliktbetonede situationer.

Dette decentraliserings- og forenklingsprincip understreges ved lovforslagets bestemmelser om kommunernes oversigtlige planlægning — dispositionsplanlægningen. Det foreslås, at godkendelsen af dispositionsplaner overføres fra staten til de enkelte amtsråd, i hovedstadsområdet dog til hovedstadsrådet. Herved opnås, at statens planlægningsvirksomhed kan koncentreres omkring landsplanlægningen og den statslige sektorplanlægning. Det statslige indseende med den lokale planlægning skifter således karakter. Styringsvirksomheden vil i fremtiden få karakter af hovedtræksbetonet rammestyrt koncentreret dels omkring varetagelsen af interesser, der har betydning udover det lokale område, og dels omkring generelle planlægnings spørgsmål, herunder bistand til de lokale myndigheder i form af vejledninger m.v.

Det er endvidere et hovedsigte med lovforslaget at skabe bedre muligheder end hidtil for offentlighedens medvirken i den kommunale planlægning. De gældende regler om fremlæggelse af forslag til byplan- og bygningsvedtægter tilgodeser ikke i tilstrækkelig grad det behov for information og medborgerindflydelse, som er blevet stadig stærkere gennem den sidste halve snes år.

I lovforslaget tilgodeses behovet for øget offentlighed bl. a. ved bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre alternative skitser til offentlig debat, inden et dispositionsplanforslag kan vedtages af kommunalbestyrelsen — helt parallelt til bestemmelserne i lands- og regionplanloven om regionplaners tilvejebringelse. Også for så

vidt angår den nye plantype lokalplaner, indeholder lovforslaget bestemmelser om offentlighedens medvirken og om en forbedret underretning om et planforslag til dem, der berøres af det.

Lovforslaget er opbygget over 3 hovedemner: dispositionsplaner, lokalplaner og de generelle bebyggelsesregulerende bestemmelser, der vil gælde, hvis en lokalplan ikke foreskriver noget andet.

Dispositionsplaner har vist sig at være en både smidig og praktisk plantype, som allerede er indarbejdet i næsten alle kommuner. Der er imidlertid nu et behov for nærmere bestemmelser om dispositionsplanernes tilvejebringelse og indhold, bl.a. for at gøre det muligt at anvende disse planer som grundlag for decentraliseringen. Lovforslaget indfører derfor en pligt for enhver kommunalbestyrelse til at udarbejde en dispositionsplan for kommunen, hvori der fastlægges kommunens hovedstruktur og udviklingslinierne for arealanvendelsen og bebyggelsesforholdene i kommunen. Miljøministeriet har til hensigt gennem vejledninger o. lign. at bistå kommunerne med at finde frem til den mest hensigtsmæssige måde at gribe det praktiske planlægningsarbejde an på. Det er herunder hensigten at tilskynde kommunerne til i videst muligt omfang at udføre det fysiske planlægningsarbejde under hensyntagen til de ressourceproblemer, som har præget den senere tid, og som må forventes at vokse i styrke. Udover de naturressourcer, som direkte omfattes af den fysiske planlægning, træffes der således gennem planlægningen en række beslutninger, der får betydelig indflydelse på samfundets energiforbrug. Kommunerne kan gennem en hensigtsmæssig dispositionsplanlægning medvirke til væsentlige besparelser på dette område.

Af hensyn til kontinuiteten i kommunernes igangværende planlægningsarbejde har regeringen fundet det rigtigst, at overgangen til de nye bestemmelser om dispositionsplanlægning sker gradvis. Lovforslaget er udformet således, at anvendelsen af de nye bestemmelser først bliver obligatorisk, når der foreligger en godkendt regionplan, som omfatter kommunen. Lovforslaget åbner imidlertid også mulighed for, at den enkelte kommunalbestyrelse kan træffe beslutning om at anvende de nye bestemmelser inden